

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
Г-Н У. ВОТ
представено на 8 май 2013 година¹

Дело C-195/12

**Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA
срещу
Région wallonne**

(Преюдициално запитване, отправено от Cour constitutionnelle (Белгия))

„Околна среда — Енергийна политика — Схеми за финансово подпомагане на съоръженията за комбинирано производство на енергия — Неравно третиране между дървесината и другите горива от биомаса“

1. За първи път Съдът трябва да тълкува Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлоенергия във вътрешния енергиен пазар и за изменение на Директива 92/42/ЕИО².
2. Настоящото преюдициално запитване е отправено в рамките на спор между Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA³ и Région wallonne [Валонския регион].
3. Основната дейност на IBV е бичене на трупи, като дружеството използва дървесните отпадъци от тази дейност, за да осигури собственото си снабдяване с енергия посредством своето съоръжение за комбинирано производство на енергия (комбинирано производство в един процес на термична енергия и електрическа и/или механична енергия). За изпълнението на Директива 2004/8 Кралство Белгия избира механизма на зелените сертификати като схема за подпомагане на комбинираното производство на енергия. Тези сертификати се издават на производителите на зелена електроенергия в съответствие с правила за разпределение.
4. В настоящото дело Валонският регион отказва да отпусне на IBV допълнителна финансова помощ чрез двойни зелени сертификати, каквато запазва за някои съоръжения, с довода, че то не отговаря на необходимите условия, за да се ползва от такава помощ, по-специално що се отнася до предмета на настоящия спор, поради това че посочената помощ е предназначена само за съоръжения, които използват биомаса, различна от получената от дървесина и от дървесни отпадъци.

1 — Език на оригиналния текст: френски.

2 — ОВ L 52, стр. 50; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 107.

3 — Наричано по-нататък „IBV“.

5. В този контекст Cour constitutionnelle (Белгия) поставя на Съда два преюдициални въпроса. Той пита по същество дали член 7 от Директива 2004/8/ЕО относно схемите за насърчаване, разглеждан във връзка при необходимост с членове 2 и 4 от Директива 2001/77/ЕО⁴ и във връзка с член 22 от Директива 2009/28/ЕО⁵, по-специално в светлината на общия принцип на равенство, на член 6 ДЕС и на членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), трябва да се тълкува в смисъл, от една страна, че се прилага единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия, и от друга страна, че не допуска или допуска регионална мярка за подпомагане като тази в главното производство, която изключва от ползването на двойните зелени сертификати съоръженията, използващи основно биомаса, получена от дървесина и/или от дървесни отпадъци. Запитващата юрисдикция също така пита Съда дали отговорът на втория въпрос е различен, ако съоръжението използва основно само дървесина или, обратно, само дървесни отпадъци.

6. В настоящото заключение ще приема, че член 7 от Директива 2004/8 трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за всички съоръжения за комбинирано производство на енергия, а не единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия. По-нататък ще посоча защо по мое мнение в светлината на принципа на равно третиране този член допуска регионална мярка за подпомагане като тази в главното производство, която изключва от ползването на двойните зелени сертификати съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесина, при условие че въз основа на елементите, с които разполага, националният съд провери дали тази мярка може да постигне целта за опазване на дървесните ресурси и защита на дървообработващата промишленост. От друга страна обаче, ще изложи причините, поради които според мен посоченият член не допуска такава мярка по отношение на съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци.

I – Правна уредба

A – Право на Съюза

1. Директива 2004/8

7. Съображения 24—26, 31 и 32 от Директива 2004/8 гласят следното:

- „(24) Обществената подкрепа трябва да е в съответствие с разпоредбите на насоките на Общността относно държавната помощ за опазване на околната среда^[6] [...].
- (25) Схемите за обществена подкрепа за насърчаване на комбинираното производство на енергия трябва да се концентрират главно върху насърчаването на комбинирано производство на енергия, основаващо се на икономически оправдано търсене на топлина и охлаждане.
- (26) Държавите членки прилагат на национално ниво различни механизми за насърчаване на комбинираното производство на енергия, включително [...] зелени сертификати [...].

4 — Директива на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар (ОВ L 283, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 36).

5 — Директива на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, стр. 16).

6 — ОВ С 37, 2001 г., стр. 3.

[...]

- (31) Общата ефективност и устойчивост на комбинираното производство на енергия зависи от много фактори, като използваната технология, видовете гориво, кривите на товара, размера на агрегата, а също от качествата на топлоенергията. [...]
- (32) В съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност, предвидени в член 5 [ДЕС], основните принципи, осигуряващи рамката за насърчаване на комбинираното производство на енергия на вътрешния пазар, следва да се създават на ниво Общност, но подробното прилагане следва да се остави на държавите членки, така че всяка държава членка да избере режима, който отговаря най-добре на нейното конкретно положение. Настоящата директива се ограничава до необходимия минимум за постигането на тези цели и не излиза извън рамките на необходимото за това“.

8. Член 1 от Директива 2004/8 предвижда:

„Целта на настоящата директива е да увеличи енергийната ефективност и да подобри сигурността на снабдяването посредством създаването на рамка за насърчаване и развитие на високоефективно комбинирано производство на топлинна и електроенергия, основаващо се на търсенето на полезна топлоенергия и икономии на първична енергия на вътрешния енергиен пазар, като се вземат предвид конкретните национални обстоятелства, особено по отношение климатичните и икономическите условия“.

9. Член 2 от тази директива посочва, че тя се прилага по отношение на комбинираното производство на енергия, както е дефинирано в член 3 от същата директива, и технологиите за комбинирано производство на енергия, изброени в приложение I към нея.

10. Член 3 от Директива 2004/8 определя комбинираното производство на енергия като комбинирано производство в един процес на термична енергия и електрическа и/или механична енергия, а високоефективното комбинирано производство на енергия като комбинирано производство на енергия, отговарящо на критериите, посочени в приложение III към същата директива. Този член уточнява, че в допълнение се прилагат съответните дефиниции от Директива 2003/54/ЕО⁷ и Директива 2001/77.

11. Приложение III към Директива 2004/8, озаглавено „Методология за определяне на ефективността на процеса на комбинирано производство на енергия“, определя високоефективното комбинирано производство на енергия като отговарящо на следните критерии:

- комбинираното производство от агрегати за комбинирано производство на енергия осигурява икономии на първична енергия [...] от поне 10 % в сравнение с референтните количества за отделно производство на топлоенергия и електричество,
- производството от малки и микроагрегати за комбинирано производство на енергия може да се определи като високоефективно комбинирано производство на енергия.

⁷ — Директива на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО (ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61).

12. Член 7 от посочената директива, озаглавен „Схеми на насърчаване“, гласи следното:

„1. Държавите членки осигуряват насърчаването на комбинираното производство на енергия — съществуващи и бъдещи агрегати — да се основава на търсенето на полезна топлоенергия и на икономииите на първична енергия в светлината на съществуващите възможности за намаляване на търсенето на енергия посредством други икономически приемливи или екологично изгодни мерки, като други мерки за енергийна ефективност.

2. Без да се засягат членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС], Комисията оценява прилагането на механизмите за насърчаване, използвани от държавите членки, според които производителят на комбинирано производство на енергия, на базата на подзаконови разпоредби на публичните власти, получава пряка или косвена подкрепа, което би могло да има ефекта на ограничаване на търговията.

Комисията преценява дали тези механизми допринасят за постигането на целите, предвидени в членове [11 ДФЕС] и [191], параграф 1 [ДФЕС].

3. В доклада, посочен в член 11, Комисията представя добре документиран анализ на придобития опит по прилагането и едновременното съществ[у]ване на различните механизми на насърчаване, посочени в параграф 2 от настоящия член. Докладът оценява успеха, включително икономическата ефективност на системата за подпомагане при стимулиране използването на високоефективно комбинирано производство на енергия в съответствие с националните потенциали, цитирани в член 6. Докладът разглежда още до каква степен схемите за подпомагане са допринесли за създаването на стабилни условия за инвестиции в комбинираното производство на енергия“.

2. Директива 2001/77

13. Член 2 от Директива 2001/77 гласи:

„По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „възобновяеми енергийни източници“ означава възобновяеми неизкопаеми енергийни източници (вятърна, слънчева, геотермална енергия, енергия на вълните, на приливите и отливите, водна енергия, биомаса, газове от сметищата, от съоръжения за преработване на отпадъчни води и биогазове);
- б) „биомаса“ означава биологично разлагаемата част от продуктите, отпадъците и остатъците от земеделска дейност (включително от растителен и от животински произход), горско стопанство и свързаните с него промишлености, както и биологично разлагаемата част от промишлените и общински отпадъци;

[...]“.

14. Член 4 от тази директива, озаглавен „Схеми за подпомагане“, предвижда:

„1. Без да се засягат членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС], Комисията оценява прилагането на механизми, използвани в държавите членки, според които даден производител на електроенергия, на основата на нормативен акт, издаден от публичните власти, получава пряко или косвено подпомагане, и което би могло да има като ефект ограничаване на търговията, на основата на техния принос за постигане на целите по членове [11 ДФЕС] и [191 ДФЕС].

2. Най-късно до 27 октомври 2005 г. Комисията следва да представи добре документиран доклад относно опита, придобит от прилагането и едновременното съществуване на различните механизми, посочени в параграф 1. Докладът оценява постигнатия успех, включително рентабилността на системите за подпомагане, посочени в параграф 1 при насърчаване потреблението на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници в съответствие с националните индикативни цели, посочени в член 3, параграф 2. Ако е необходимо, [...] този доклад [се придружава от] предложение за рамка на Общността по отношение на схемите за подпомагане на [производството на] електроенергия[...] от възобновяеми енергийни източници.

Всяко предложение за рамка следва да:

- а) допринася за постигането на националните индикативни цели;
- б) съответства на принципите на вътрешния електроенергиен пазар;
- в) отчита характеристиките на различните възобновяеми енергийни източници, заедно с различните технологии и географските различия;
- г) поощрява използването на възобновяеми енергийни източници по ефективен начин, като [рамката] бъде проста, но в същото време възможно най-ефикасна, особено по отношение на разходите;
- д) включва достатъчни преходни периоди за националните системи за подпомагане от поне седем години и [...] запаз[ва] доверието на инвеститорите“.

3. Насоки на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда

15. Във връзка с държавната помощ съображение 24 от Директива 2004/8 препраща към разпоредбите на Насоките на Общността относно държавната помощ за опазване на околната среда, заменени от 2 април 2008 г. с Насоки на Общността относно държавната помощ за защита на околната среда⁸.

16. Точка 112 от Насоките предвижда:

„Инвестициите за опазване на околната среда и оперативната помощ за комбинирано производство на енергия ще бъдат считани за съвместими с общия пазар по смисъла на член [107], параграф 3, [буква] в) [ДФЕС], при условие, че инсталацията за комбинирано производство на енергия отговаря на определението за високоефективно комбинирано производство, съгласно точка 70(11) [...]“.

17. Точка 70(11) от Насоките определя високоефективното комбинирано производство на енергия като „комбинирано производство на енергия, което отговаря на критериите от приложение III на Директива 2004/8[...] и удовлетворяващо хармонизираните референтни стойности на ефективност, установени от Решение 2007/74/E[О] на Комисията от 21 декември 2006 г. за установяване на хармонизирани референтни стойности на ефективност за отделно производство на електричество и топлоенергия, в приложение на Директива 2004/8[...]“⁹.

8 — ОВ L 82, стр. 1, наричани по-нататък „Насоките“.

9 — ОВ L 32, 2007 г., стр. 183.

Б – *Право на Валонския регион*

18. Декретът на Валонския регионален парламент от 12 април 2001 г. относно организацията на регионалния пазар на електрическа енергия¹⁰, изменен с Декрет на Валонския регионален парламент от 4 октомври 2007 г.¹¹, транспонира частично Директиви 2001/77, 2003/54 и 2004/8.

19. Член 37 от Декрета от 2001 г. гласи, че „[з]а да насърчи развитието на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници и/или от качествено комбинирано производство на енергия, правителството въвежда система на зелени сертификати“.

20. Управлението на този механизъм за подпомагане е поверено на Commission wallonne pour l'Énergie [Валонска енергийна комисия] (CWAPE) (наричана по-нататък „CWAPE“). От практическа гледна точка системата е следната. Валонското правителство определя за всяка година квота от зелени сертификати за прилагане. Доставчиците на електроенергия и операторите на мрежи предават всяко тримесечие тези сертификати в CWAPE, като в противен случай им се налага глоба (100 EUR на липсващ сертификат). На всяко тримесечие посочените сертификати се предоставят от CWAPE на всеки производител на зелена енергия пропорционално на произведеното нетно количество енергия и в зависимост, от една страна, от прогнозираните по-високи производствени разходи на сектора, и от друга страна, от измерената екологосъобразност (икономия на въглероден диоксид) на съоръжението за комбинирано производство на енергия по отношение на референтни класически производства. След това производителите продават зелените сертификати на доставчиците или на операторите на мрежи, за да могат последните по този начин да изпълнят задълженията си по квотата.

21. Член 38 от Декрета от 2001 г. гласи:

„§ 1. След становище от CWAPE правителството определя условията за предоставяне и установява условията и процедурата за отпускане на зелените сертификати, предоставяни за зелената електроенергия, произвеждана във Валонския регион, при спазване на следните разпоредби.

§ 2. Зелен сертификат се предоставя за брой произведени kWh, съответстващ на 1 MWh, разделен на показателя за икономия на въглероден диоксид.

Показателят за икономия на въглероден диоксид се определя, като се разделят подобрените показатели за въглероден диоксид, постигнати от разглеждания сектор, на емисиите на въглероден диоксид от класическия сектор за производство на електроенергия, чиито емисии се определят и публикуват ежегодно от CWAPE. Този показател за икономия на въглероден диоксид е ограничен до 1 за производството чрез съоръжение с мощност над 5 MW. Под този праг пределната му стойност е 2.

§ 3. Същевременно, когато съоръжение, използващо основно биомаса, различна от дървесина, получена от промишлени дейности, осъществявани на площадката на съоръжението за производство, приложи особено иновационен процес и се ориентира към постигането на устойчиво развитие, правителството може, след становище от CWAPE относно особено иновационния характер на използвания процес, да реши да ограничи показателя за икономия на въглероден диоксид до 2 за цялото производство на инсталацията, получено от сбора на мощностите, разгърнати на един и същ производствен обект, който не надхвърля 20 MW.

[...]“.

10 — Moniteur belge от 1 май 2001 г., стр. 14118.

11 — Moniteur belge от 26 октомври 2007 г., стр. 55517, наричан по-нататък „Декретът от 2001 г.“.

22. Член 57 от Декрета на Валонския регионален парламент от 17 юли 2008 г. за изменение на Декрета от 2001 г. относно организацията на регионалния пазар на електрическа енергия¹² гласи, че „член 38, [параграф] 3 от [Декрета от 2001 г.] се тълкува в смисъл, че изключването на съоръженията, използващи дървесина, от възможността за ползване на предвидения в него режим се отнася за съоръженията, използващи всякакви лигноцелулозни материали от дървета, от всякаква широколистна и иглолистна дървесина без изключение (включително дървесни култури с кратък или много кратък цикъл на ротация) преди и/или след всякакъв вид обработка“.

II – Спорът по главното производство

23. На 23 юни 2008 г. IBV подава искане за отпускане на двойни зелени сертификати за своето съоръжение на основание член 38, параграф 3 от Декрета от 2001 г., който, припомням, запазва допълнителното подпомагане чрез тези двойни зелени сертификати за съоръженията, които отговарят на три условия, а именно, да използват основно биомаса, различна от получената от дървесина или от дървесни отпадъци, да се вписват в процес на устойчиво развитие и да имат особено иновационен характер.

24. С решение от 18 юни 2009 г. валонското правителство преценява, че IBV не отговаря на нито едно от трите необходими условия, за да се възползва от такова подпомагане.

25. Conseil d'État [Върховен административен съд], който е сезиран от IBV с жалба за отмяна на това решение, преценява, че дружеството всъщност отговаря на последните две условия. Тъй като изпитва съмнения относно конституционносъобразността на механизма за подпомагане по отношение на първото условие, той решава да постави пред Cour constitutionnelle следния въпрос:

„Нарушава ли член 38, параграф 3 от Декрета [от] 2001 г. [...] членове 10 и 11 от Конституцията, като въвежда различно третиране на съоръженията, използващи основно биомаса, след като изключва от ползването на механизма за подпомагане чрез двойните зелени сертификати съоръженията за комбинирано производство на енергия, които използват дървесина или дървесни отпадъци, а същевременно включва в него съоръженията за комбинирано производство на енергия от биомаса, използващи всякакви други видове отпадъци?“.

III – Преюдициални въпроси

26. Вследствие на поставения пред него от Conseil d'État въпрос и преди да се произнесе по въпроса по същество, Cour constitutionnelle на свой ред поставя на Съда следните въпроси:

„1) Трябва ли член 7 от Директива 2004/8[...], във връзка при необходимост с членове 2 и 4 от Директива 2001/77[...] и във връзка с член 22 от Директива 2009/28[...], да се тълкува в светлината на общия принцип на равенство, на член 6 [ДЕС] и на членове 20 и 21 от Хартата [...] в смисъл, че:

- а) се прилага единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия по смисъла на приложение III към Директива [2004/8];
- б) налага, позволява или забранява дадена мярка за подпомагане като съдържащата се в член 38, [параграф] 3 от Декрета [от 2001 г.] да е достъпна за всички съоръжения за комбинирано производство на енергия, използващи основно биомаса, които

¹² — Moniteur belge от 7 август 2008 г., стр. 41321.

отговарят на определените от този член условия, с изключение на съоръженията за комбинирано производство на енергия, които използват основно дървесина или дървесни отпадъци?

- 2) Различен ли е отговорът, ако съоръжението за комбинирано производство на енергия използва основно само дървесина или, обратно, само дървесни отпадъци?“.

IV – Анализ

A – Предварителни бележки

27. Cour constitutionnelle иска от Съда тълкуване на член 7 от Директива 2004/8 във връзка, при необходимост, с членове 2 и 4 от Директива 2001/77 и във връзка с член 22 от Директива 2009/28. Последната директива обаче влиза в сила на 25 юни 2009 г., а именно след датата на приетото от валонското правителство решение, с което то преценява, че IBV не отговаря на необходимите условия, за да се ползва от механизма за подпомагане, предвиден в член 38, параграф 3 от Декрета от 2001 г. Поради това тя не следва да се взема предвид при разглеждането на поставените на Съда въпроси.

28. Що се отнася до разглеждането на преюдициалните въпроси, първо ще разгледам първия въпрос, буква а), а след това, доколкото те са свързани, ще разгледам заедно първия въпрос, буква б) и втория въпрос.

Б – По преюдициалните въпроси

1. По първия въпрос, буква а)

29. Със своя първи въпрос, буква а) запитващата юрисдикция пита Съда дали член 7 от Директива 2004/8, разглеждан в светлината на принципа на равенство, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия, дефинирано в приложение III към тази директива¹³.

30. Също както твърдят IBV и Комисията, и аз смятам, че член 7 от Директива 2004/8 се прилага за всички съоръжения за комбинирано производство на енергия, а не единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия, дефинирано в приложение III към посочената директива.

31. Законодателят на Съюза е счел за нужно в член 3 от посочената директива да даде отделна дефиниция за „комбинирано производство на енергия“ и за „високоефективно комбинирано производство на енергия“. Така той може да използва единия или другия от тези термини за точно определени нужди или цели.

32. Текстът на член 7 от Директива 2004/8, който се отнася до прилаганите от държавите членки схеми за насърчаване, не уточнява, че такива схеми следва да се предвиждат единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия.

13 — Припомням, че за целите на това приложение високоефективното комбинирано производство на енергия трябва да отговаря на следните критерии, а именно комбинираното производство от агрегати за комбинирано производство на енергия да осигурява икономии на първична енергия от поне 10 % в сравнение с референтните количества за отделно производство на топлоенергия и електричество и производството от малки и микроагрегати за комбинирано производство на енергия да може да се определи като високоефективно комбинирано производство на енергия.

33. Всъщност член 7, параграф 1 от тази директива предвижда, че държавите членки са длъжни да следят насърчаването на *комбинираното производство на енергия*¹⁴ — съществуващи и бъдещи агрегати — да се основава на търсенето на полезна топлоенергия¹⁵ и на икономииите на първична енергия¹⁶. Законодателят на Съюза използва термина „комбинирано производство на енергия“, като не прави разграничение между агрегатите, били те малки или микроагрегати, и не дава никакви указания относно количеството икономии на първична енергия.

34. Също така според мен член 7, параграф 2 от Директива 2004/8 не дава никакви указания в това отношение.

35. Белгийското правителство обаче смята, че предвид член 7, параграф 2 от Директива 2004/8, съображение 24 от същата, както и Насоките, е очевидно, че от схемите за подпомагане могат да се ползват само съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия.

36. Всъщност то заключава от тези разпоредби, че съвместимостта на мерките за подпомагане с разпоредбите на ДФЕС относно държавните помощи и оттук, приложното поле на член 7 от посочената директива, са свързани със съответствието на съоръженията на критериите за високоефективно комбинирано производство на енергия, определени в приложение III към Директива 2004/8. Според него това не води до разлика в третирането на съоръженията за комбинирано производство на енергия и съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия, доколкото е предвидено в принципите, регулиращи държавните помощи¹⁷.

37. Не мога да се присъединя към заключението на белгийското правителство.

38. Наистина член 7, параграф 2 от Директива 2004/8 излага правилата за конкуренция, които държавите членки трябва да спазват. Тази разпоредба засяга оценяването от Комисията на прилагането на механизмите за насърчаване, използвани от държавите членки. При оценяването Комисията следва да провери по-специално дали тези механизми спазват правилата за конкуренция. Всъщност такова оценяване се прави, „без да се засягат членове [107 ДФЕС] и [108 ДФЕС]“.

39. Само в случай че схемата за подпомагане представлява държавна помощ, съоръжението за комбинирано производство на енергия трябва да отговаря на критерия за висока ефективност, за да бъде съвместимо с вътрешния пазар, в съответствие с точки 112 и 70(11) от Насоките.

40. Същевременно напълно възможно е дадена схема за подпомагане да не представлява държавна помощ по смисъла на ДФЕС, като в такъв случай схемата за подпомагане може да бъде насочена към всички съоръжения за комбинирано производство на енергия.

41. Ето защо не мога да се присъединя към заключението на белгийското правителство, че съоръженията, които се ползват от схема за подпомагане, могат да бъдат само съоръжения за високоефективно комбинирано производство на енергия, както са определени в приложение III към Директива 2004/8.

14 — Курсивът е мой.

15 — „Полезна топлоенергия“ означава топлоенергия, произведена в процес на *комбинирано производство на енергия*, за да задоволи икономически оправдано търсене на топлина или охлаждане (член 3, буква б) от Директива 2004/8). „Икономически оправдано търсене“ означава търсенето, което не превишава нуждите от топлина или охлаждане, и което иначе би се задоволило при пазарни условия чрез процес на производство на енергия, различен от *комбинирано производство на енергия* (член 3, буква в) от тази директива).

16 — Вж. също съображение 25 от Директива 2004/8, съгласно което схемите за обществена подкрепа за насърчаване на *комбинираното производство на енергия* трябва да се концентрират главно върху насърчаването на *комбинирано производство на енергия*, основаващо се на икономически оправдано търсене на топлина и охлаждане.

17 — Точка 67 от становището на белгийското правителство.

42. Освен това член 7, параграф 3 от Директива 2004/8 подкрепя анализа ми.

43. Разглеждана във връзка с членове 6, 10 и 11 от тази директива, посочената разпоредба се отнася до доклада на Комисията, който оценява успеха на системата за подпомагане при стимулирането на използването на високоефективно комбинирано производство на енергия.

44. Съгласно членове 6 и 10 от посочената директива държавите членки изготвят анализ на националния потенциал за прилагането на високоефективно комбинирано производство на енергия. Те оценяват постигнатия напредък по отношение на повишаването на дела на високоефективното комбинирано производство на енергия. Този анализ се представя на Комисията и въз основа на него тя „оценява придобития опит от прилагането и едновременното съществуване на различни механизми за насърчаване на *комбинираното производство на енергия*“^[18] в съответствие с член 11 от същата директива.

45. От съвместния прочит на тези членове също така не следва, че само съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия могат да се ползват от схемите за подпомагане. Предметът на Директива 2004/8, посочен в член 1 от нея, несъмнено е да се увеличи енергийната ефективност и да се подобри сигурността на снабдяването посредством създаването на рамка за насърчаване и развитие на високоефективно комбинирано производство на енергия, но според мен високата ефективност е крайната цел на тази директива, и не виждам защо съоръженията за „по-малко ефективно“ комбинирано производство на енергия трябва да се лишават от схема за подпомагане, доколкото те също допринасят за постигането на целта за енергийна ефективност и подобряване на сигурността на снабдяването.

46. С оглед на гореизложеното предлагам на Съда да отговори, че член 7 от Директива 2004/8, разглеждан в светлината на принципа на равенство, трябва да се тълкува в смисъл, че се прилага за всички съоръжения за комбинирано производство на енергия, а не единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия, дефинирано в приложение III към посочената директива.

2. По първия въпрос, буква б) и по втория въпрос

47. Със своя първи въпрос, буква б) и с втория си въпрос запитващата юрисдикция в действителност иска да се установи дали член 7 от Директива 2004/8, разглеждан в светлината на принципа на равно третиране, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска мярка за подпомагане като тази в главното производство, която изключва от ползването на двойните зелени сертификати съоръженията за комбинирано производство на енергия, използващи биомаса, получена от дървесина и/или от дървесни отпадъци.

48. С други думи, тя иска да узнае с каква свобода на преценка разполагат държавите членки при прилагането на схема за подпомагане на комбинираното производство на енергия.

49. Директива 2004/8 е приета на основание член 175, параграф 1 ЕО, включен в дела за околната среда, за да се постигнат посочените в член 174 ЕО цели, и по-специално целта за опазване на качеството на околната среда.

50. Правната уредба на Съюза в областта на околната среда не предвижда пълна хармонизация¹⁹.

18 — Курсивът е мой.

19 — Решение от 22 юни 2000 г. по дело Fornasag и др. (C-318/98, Recueil, стр. I-4785, точка 46) и Решение от 14 април 2005 г. по дело Deponiezweckverband Eiterköpfe (C-6/03, Recueil, стр. I-2753, точка 27).

51. В област на споделена компетентност, каквато е областта на опазването на околната среда²⁰, законодателят на Съюза следва да определи мерките, които счита за необходими за постигането на определените цели, като същевременно спазва принципите на субсидиарност и на пропорционалност, прогласени в член 5 ДЕО²¹.

52. Така съображение 32 от Директива 2004/8 предвижда, че в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност основните принципи, осигуряващи рамката за насърчаване на комбинираното производство на енергия на вътрешния пазар на енергия, следва да се създават на равнище Съюз, но подробното прилагане следва да се остави на държавите членки, така че всяка държава членка да избере режима, който отговаря най-добре на нейното конкретно положение. То добавя, че посочената директива се ограничава до необходимия минимум за постигането на тези цели и не излиза извън рамките на необходимото.

53. Впрочем от текста на член 7 от същата директива следва, че той не съдържа никакво уточнение относно вида на схемата за подпомагане на комбинираното производство на енергия, която държавите членки са насърчавани да приемат. Тази разпоредба посочва единствено, че държавите членки са длъжни да следят насърчаването на комбинираното производство на енергия — съществуващи и бъдещи агрегати — да се основава на търсенето на полезна топлоенергия и на икономии на първична енергия, а механизмите не бива да нарушават конкуренцията и трябва да съответстват на целите, определени в член 11 ДФЕС и член 191, параграф 1 ДФЕС относно защитата на околната среда.

54. Само съображение 26 от Директива 2004/8 засяга формата, която може да приеме схемата за подпомагане, като посочва, че държавите членки прилагат на национално равнище различни механизми за насърчаване на комбинираното производство на енергия, *включително*²² инвестиционна помощ, освобождаване от или намаляване на данъци, зелени сертификати и схеми за пряка подкрепа на цените. От този текст следва, че списъкът на различните механизми за подпомагане не е изчерпателен и така на държавите членки са оставени и други възможности за механизми за подпомагане.

55. Следователно държавите членки разполагат с голяма свобода на преценка по отношение на формата, която да приеме схемата за подпомагане на комбинираното производство на енергия.

56. Освен това в член 7 от Директива 2004/8 или другаде в текста няма никакво указание, че държавите членки в рамките на своята подкрепа за комбинираното производство на енергия не могат да дават предимство на един вид гориво пред друг. Във връзка с това съображение 31 от същата директива посочва, че общата ефективност и устойчивост на комбинираното производство на енергия зависи от много фактори като например видовете гориво.

57. Видът гориво, който трябва да се използва, може да зависи от особеностите на всеки регион, от наличността му в този регион. Впрочем законодателят на Съюза е взел под внимание този аспект, тъй като в член 1 от Директива 2004/8 посочва, че целта ѝ трябва да бъде постигната, *като се вземат предвид конкретните национални обстоятелства, особено по отношение климатичните и икономическите условия*²³.

20 — Член 4, параграф 2 ДФЕС.

21 — Вж. в този смисъл Решение от 29 март 2012 г. по дело Комисия/Естония (C-505/09 Р, точка 81).

22 — Курсивът е мой.

23 — Курсивът е мой.

58. Също така в своето становище²⁴ Европейският икономически и социален комитет подчертава необходимостта да бъдат взети под внимание конкретните обстоятелства и да се зачита принципът на субсидиарност в област, в която националните климатични и икономически условия са от определящо значение.

59. Следователно в рамките на предоставената му широка свобода на преценка валонското правителство е избрало да приложи системата на зелените сертификати като транспонира частично Директива 2004/8 и е могло правомерно да даде предимство на допълнително подпомагане за съоръженията, използващи биомаса, спрямо съоръженията, използващи друг вид гориво.

60. От гореизложеното следва, че според мен член 7 от Директива 2004/8 трябва да се тълкува в смисъл, че по принцип допуска регионална схема за подпомагане като разглежданата в главното производство.

61. При прилагането на Директива 2004/8 обаче държавите членки са длъжни по силата на член 51, параграф 1 от Хартата да зачитат принципа на равно третиране, въведен от член 20 от нея²⁵.

62. В настоящото дело IBV оспорва изключването си от ползване на двойните зелени сертификати с оглед на този принцип, като твърди, че е ощетен в сравнение със съоръженията за комбинирано производство на енергия, използващи биомаса, различна от получената от дървесина и/или от дървесни отпадъци.

63. Ето защо сега следва да се разгледа дали Валонският регион е спазил принципа на равно третиране, като приема член 38, параграф 3 от Декрета от 2001 г.

64. Съгласно постоянната съдебна практика принципът на равно третиране изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано²⁶.

65. Следователно в настоящото дело трябва да се определи дали предприятия като IBV, спадащи към дървообработващия сектор, са в сходно положение с това на предприятията от други сектори, които се ползват от двоен зелен сертификат в съответствие с член 38, параграф 3 от Декрета от 2001 г.

66. По този въпрос не споделям анализите на полското правителство²⁷ и на Комисията²⁸, които смятат, че различните категории биомаса не са в сходно положение и че биомасата, получена от дървесина, притежава особени характеристики, по-специално във връзка с нейните достъпност и рентабилност.

67. По мое мнение и както ще видим по-нататък²⁹, тези критерии за достъпност и рентабилност са елементи, които всъщност трябва да се вземат под внимание при разглеждането на обосновката за третиране по различен начин на сходни положения.

24 — Становище по „Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлоенергия във вътрешния енергиен пазар“ (ОВ С 95, 2003 г., стр. 12).

25 — Решение от 11 април 2013 г. по дело Soukupová (C-401/11, точка 28).

26 — Пак там (точка 29 и цитираната съдебна практика).

27 — Точка 37 от становището на полското правителство.

28 — Точка 50 от становището на Комисията.

29 — Вж. точка 81 от настоящото заключение.

68. Що се отнася до определянето на сходния характер на разглежданите в главното производство положения, според мен сравнението между дървообработващия сектор и останалите сектори трябва да бъде търсено и преценено в светлината на предмета и преследваната от разглежданата правна уредба цел³⁰.

69. Системата на зелените сертификати е въведена от валонските органи в съответствие с разпоредбите на Директива 2004/8. Тя цели да насърчи развитието на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници и/или от качествено комбинирано производство на енергия. Приетите от държавите членки мерки въз основа на тази директива допринасят за опазването на околната среда, и по-специално за съблюдаване на целите на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата³¹, което е една от приоритетните цели на Европейския съюз.

70. Пакетът от мерки на Съюза в областта на енергетиката и климата наложи на държавите членки така наречената цел „3 x 20“ до 2020 г., а именно 20 % икономия на енергия, 20 % намаляване на емисиите на парникови газове и 20 % възобновяеми енергии в енергийното производство. Директива 2004/8 е един от конкретните изрази на тази цел.

71. Така посочената директива превръща насърчаването на комбинираното производство на енергия в общностен приоритет поради неговия принос за сигурността и разнообразяването на енергийните доставки, за опазването на околната среда, по-специално за намаляване на емисиите на парникови газове, и за устойчивото развитие.

72. Биомасата е дефинирана в член 2 от Директива 2001/77³² като биологично разлагаемата част от продуктите, отпадъците и остатъците от земеделска дейност (включително от растителен и от животински произход), горско стопанство и свързаните с него промишлености, както и биологично разлагаемата част от промишлените и общински отпадъци.

73. Тя играе роля в борбата срещу емисиите на парникови газове и допринася за увеличаване на енергийната ефективност, смятана за най-рентабилния и най-бърз метод за подобряване на сигурността на доставките. В това отношение тя също така съответства на целите на Директива 2004/8, приета в тази насока.

74. Биомасата, независимо дали е с произход от земеделска дейност, горско стопанство или свързаните с него промишлености, е източник на възобновяема енергия и представлява сектор в производството на електроенергия. Ресурсите от биомаса са твърде разнородни. Същевременно, независимо дали биомасата е съставена от дървесен чипс, дървесни стърготини и талаш, битови отпадъци, утайки от отпадъчни води, растения, отпадъци от хранително-вкусовата промишленост или водорасли, тя във всички случаи остава органична материя, която може да се превърне в гориво за производството на енергия.

75. Ето защо считам, че в светлината на предмета на Директива 2004/8 и преследваната от нея цел съоръженията, които използват дървесина и/или дървесни отпадъци, и тези, които използват другите източници на биомаса, са в сходно положение.

76. Сега е необходимо да се разгледа дали разликата в третирането на тези две категории от страна на валонското правителство е обоснована.

30 — Вж. в този смисъл Решение от 16 декември 2008 г. по дело Arcelor Atlantique et Lorraine и др. (C-127/07, Сборник, стр. I-9895, точка 26 и цитираната съдебна практика).

31 — Този протокол влиза в сила на 16 февруари 2005 г.

32 — Член 3 от Директива 2004/8 предвижда, че в допълнение се прилагат съответните дефиниции от Директиви 2003/54 и 2001/77.

77. Съгласно постоянната съдебна практика разликата в третирането е обоснована, когато се основава на обективен и разумен критерий, т.е. когато е свързана с допустима от закона цел на разглежданото законодателство и когато е съразмерна на целта на съответното третиране³³.

78. Следва да се разгледа по-специално дали в делото в главното производство изключването на съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесина и/или от дървесни отпадъци, може да гарантира постигането на една или повече законосъобразни цели, посочени от валонското правителство, и дали не надхвърля необходимото за постигането на такава цел. Впрочем национално законодателство може да гарантира постигането на посочената цел само ако действително отговаря на стремежа тя да бъде постигната по последователен и систематичен начин.

79. Ще разгранича обосноваването на разликата в третирането според това дали съоръжението използва биомаса, получена от дървесина, или използва биомаса, получена от дървесни отпадъци, тъй като според мен резултатът не е един и същ с оглед на релевантните екологични изисквания.

80. В настоящото дело валонското правителство представя редица доводи, за да обоснове изключването на съоръженията, използващи дървесина и/или дървесни отпадъци, от механизма на двойните зелени сертификати, предвиден в член 38, параграф 3 от Декрета от 2001 г. Всички тези доводи са оспорени от IBV.

81. Това правителство се позовава по-специално на необходимостта от опазване на дървесните ресурси и запазването им за дървообработващата промишленост, която ги използва като суровина³⁴. В подкрепа на този довод то се опира на проучвания, съгласно които дървообработващата промишленост била със значителен дефицит във Валонския регион и трябвало да разчита на внос. Валонското правителство твърди, че предоставянето на двоен зелен сертификат на сектора за използване на дървесината за енергийни цели можело да предизвика силно повишаване на цените на суровината.

82. Изтъкнатият от валонското правителство довод ми изглежда основателен, доколкото е насочен към опазване на горите и на дървесината като суровина. Така той изглежда обоснован от обществения интерес за високо равнище на опазване на околната среда³⁵, който член 191 ДФЕС и член 37 от Хартата³⁶ издигат като цел на Съюза³⁷.

83. Въз основа на елементите, с които разполага, националният съд трябва да провери дали разглежданата мярка може да постигне целта за опазване на дървесните ресурси и защита на дървообработващата промишленост.

84. Ако се допусне, че разглежданата мярка постига такава цел, то тогава следва да се разгледа пропорционалността на мярката.

33 — Вж. в този смисъл посоченото по-горе Решение по дело Arcelor Atlantique et Lorraine и др. (точка 47 и цитираната съдебна практика).

34 — В подготвителните работи по Декрета от 2001 г. запазването на предимството на двойните зелени сертификати само за биомаса, различна от получената от дървесина, се обосновава с обстоятелството, че така се избягват нежеланите последици от такава мярка за дървообработващата промишленост, която вече се конкурира със сектор „отглеждане на дървесина за енергийни цели“ (точка 10 от преюдициалното запитване).

35 — Вж. Решение от 9 март 2010 г. по дело ERG и др. (C-379/08 и C-380/08, Сборник, стр. I-2007, точка 81 и цитираната съдебна практика).

36 — Член 37 от Хартата гласи, че „[в]исокото равнище на опазване на околната среда и подобряването на нейното качество трябва да бъдат включени в политиките на Съюза и гарантирани в съответствие с принципа на устойчиво развитие“.

37 — Вж. също член 11 ДФЕС.

85. Според мен тя изглежда пропорционална, доколкото съоръженията, които използват биомаса, получена от дървесина, не са напълно изключени от схемата за подпомагане, тъй като все пак се ползват от „обикновени“ зелени сертификати по силата на член 38, параграф 2 от Декрета от 2001 г.

86. Следователно предвид гореизложеното член 7 от Директива 2004/8, разглеждан в светлината на принципа на равно третиране, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска регионална мярка за подпомагане като разглежданата в главното производство, която изключва от ползване на двойните зелени сертификати съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесина, при условие че въз основа на елементите, с които разполага, националният съд провери дали тази мярка може да постигне целта за опазване на дървесните ресурси и защита на дървообработващата промишленост.

87. Сега следва да се разгледа дали посочената мярка е обоснована при съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци, като това на IBV.

88. Макар разглежданата мярка да е обоснована по отношение на съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесина, поради необходимостта от защита на дървообработващата промишленост, за сметка на това при съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци, този довод не ми изглежда основателен предвид целите за опазване на околната среда.

89. Също като IBV³⁸ и аз смятам, че дървесните отпадъци не могат да бъдат използвани от дървообработващата промишленост.

90. В своя член 3, точка 1 Директива 2008/98/ЕО³⁹ дефинира отпадъците като „всяко вещество или предмет, от който притежателят се освобождава или възнамерява да се освободи, или е длъжен да се освободи“. Дървесните отпадъци представляват остатъци от вече използвана дървесина. Те са остатъците от материала, които няма да бъдат използвани по никакъв друг начин.

91. Както основателно отбелязва полското правителство, използването на дървесни отпадъци няма пряко въздействие нито върху опазването на горите, нито върху конкурентоспособността на дървообработващата промишленост⁴⁰.

92. Макар първостепенната грижа на политиките в областта на околната среда в продължение на години да бе обработката, обезвреждането, преобразуването и предотвратяването на отпадъците, тяхното оползотворяване се превърна в основна цел за европейските и националните органи. В този контекст разработването на методи като комбинираното производство на енергия, което използва биомаса, получена от дървесни отпадъци, изглежда отговаря на екологични нужди.

93. В своето съобщение от 7 декември 2005 г. относно Плана за действие относно биомасата⁴¹ Комисията насърчава държавите членки да използват потенциала, който притежават всички рентабилни форми на производство на електроенергия от биомаса. Тя отбелязва, че в повечето случаи изглежда невъзможно тези държави да успеят да изпълнят своите ангажменти за спазване на целите за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници,

38 — Точка 54 от становището на IBV.

39 — Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, стр. 3).

40 — Точка 40 от становището на полското правителство.

41 — COM(2005) 628 окончателен.

ако не използват повече биомаса⁴². Що се отнася по-специално до съоръженията за комбинирано производство на енергия, Комисията насърчава посочените държави да използват потенциала, който притежават всички рентабилни форми на производство на електроенергия от биомаса⁴³. Освен това тя смята, че отпадъците са недостатъчно използван източник на енергия. Във връзка с това Комисията насърчава инвестициите в техники с висока енергийна ефективност за използване на отпадъци като гориво⁴⁴.

94. Следователно ако възможността за използване на дървесните отпадъци за производство на енергия не се насърчава, то това не изглежда съвместимо с целите на следваната от Съюза политика относно околната среда и дори изглежда противоречи на тези цели.

95. Валонското правителство посочва, че разглежданата мярка е в пълно съответствие с йерархията на начините за управление на отпадъците по член 4 от Директива 2008/98, който предвижда, че рециклирането трябва да се предпочита пред оползотворяването за получаване на енергия. Този довод ми изглежда спорен предвид изложеното по-горе и доколкото параграф 2 от тази разпоредба посочва, че „[п]ри прилагането на посочената в параграф 1 йерархия на отпадъците, държавите членки предприемат мерки за подпомагане на вариантите, които обезпечават най-благоприятните за околната среда резултати като цяло. Това може да наложи специфични потоци от отпадъци да се отклонят от йерархията, когато това се основава на съображения, свързани с жизнения цикъл на отпадъците, във връзка с цялостното въздействие на образуването и управлението на такива отпадъци“. Съображение 8 от Директива 2008/98 гласи дори, че „оползотворяването на отпадъци [...] следва да се насърчава“.

96. Основанието за това е още по-голямо, когато оползотворяването на дървесните отпадъци се извършва на място, както в настоящото дело, тъй като IBV оползотворява дървесните отпадъци от основната си дейност по бичене на трупи непосредствено в своя обект. Така се избягва превозът и следователно, отрицателните ефекти на замърсяването. По този начин оползотворяването на дървесните отпадъци допринася за постигането на целите за опазване на околната среда, посочени в член 11 ДФЕС и член 191, параграф 1 ДФЕС, и за спазването на член 37 от Хартата.

97. Както впрочем подчертава полското правителство, в своето съобщение от 15 юни 2006 г. до Съвета и до Европейския парламент относно План за действие на ЕС за горите⁴⁵ Комисията препоръчва използването на дървесина, различна от напълно използваемата дървесина, и посочва, че ще улеснява проучванията и обмена на опит относно използването на дървесина с ниска стойност, на дребни парчета или на остатъци от дървесина за производството на енергия⁴⁶.

98. Също така споделям мнението на полското правителство, което посочва, че е необходимо да се положат усилия за използване на вторичните продукти от горската сеч⁴⁷ и да се мобилизира този неизползван потенциал за производството на енергия⁴⁸.

42 — Пак там (стр. 9).

43 — Пак там (стр. 10).

44 — Пак там (стр. 14).

45 — СОМ(2006) 302 окончателен.

46 — Пак там (стр. 5).

47 — Като дървесния чипс, получаван чрез нарязване на малки парчета на дървесина, която е неизползваема в дървообработващата промишленост.

48 — Становище на Европейския икономическия и социален комитет относно „Дървесината като източник на енергия в разширена Европа“ (ОВ С 110, 2006 г., стр. 60).

99. Дървесните отпадъци са „спящ“ потенциал, който трябва да се управлява по най-ефективен начин и при най-стриктно зачитане на политиката относно околната среда. Те позволяват да бъдат съчетани две направления в тази политика, а именно постоянното подобряване на управлението на отпадъците, от една страна, и производството на възобновяема енергия, от друга страна.

100. От гореизложеното следва, че изключването на съоръжения, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци, от ползването на механизма на двойните зелени сертификати, предвиден в член 38, параграф 3 от Декрета от 2001 г., не е обективно обосновано от валонското правителство.

101. Следователно член 7 от Директива 2004/8, разглеждан в светлината на принципа на равно третиране, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска регионална мярка за подпомагане като тази в главното производство, която изключва от ползване на двойните зелени сертификати съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци.

102. Предвид всички тези съображения считам, че член 7 от Директива 2004/8, разглеждан в светлината на принципа на равно третиране, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска регионална мярка за подпомагане като разглежданата в главното производство, която изключва от ползване на двойните зелени сертификати съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесина, при условие че въз основа на елементите, с които разполага, националният съд провери дали тази мярка може да постигне целта за опазване на дървесните ресурси и защита на дървообработващата промишленост. От друга страна обаче, той не допуска такава мярка по отношение на съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци.

V – Заключение

103. С оглед на гореизложеното предлагам на Съда да отговори на Cour constitutionnelle по следния начин:

Член 7 от Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлоенергия във вътрешния енергиен пазар и за изменение на Директива 92/42/ЕИО, разглеждан в светлината на принципа на равно третиране, трябва да се тълкува в смисъл, че:

- се прилага за всички съоръжения за комбинирано производство на енергия, а не единствено за съоръженията за високоефективно комбинирано производство на енергия, дефинирани в приложение III към Директива 2004/8,
- допуска регионална мярка за подпомагане като тази в главното производство, която изключва от ползване на двойните зелени сертификати съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесина, при условие че въз основа на елементите, с които разполага, националният съд провери дали тази мярка може да постигне целта за опазване на дървесните ресурси и защита на дървообработващата промишленост. От друга страна обаче, той не допуска такава мярка по отношение на съоръженията, използващи биомаса, получена от дървесни отпадъци.